

udelod det ærede Medlem, men det er det væsentligste.

Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds har i Dag udtalt sin Tilslutning til Lovforslaget; det var ikke andet, end hvad man paa Forhaand kunde vente. Det ærede Medlem er jo Repræsentant for Storindustrien, og vi have alle under Forhandlingerne forudsat, at Lovforslaget fandt Tilslutning fra den Side. Men naar det ærede Medlem ytrede, at Sagen mødte almindelig Sympati i Fjor, saa har han glemt, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds i Fjor ligesom i Aar kritiserede Forslaget fra et Standpunkt, principielt forskelligt fra det, hvorpaa Forslaget er bygget. Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds udtalte sig stærkt imod, at det blev Staten, som ordnede denne Sag. Det kunde ikke gaa an, mente han, at Staten tog Sagen i sin Haand; thi i saa Fald vilde Ansvarsfølelsen fuldstændig forsvinde. Jeg forstaaer ikke denne Betragtning; thi hvis Resultatet af Statens Indskriden blev det, at Arbejdsgivernes Ansvarsfølelse forsvandt, maa jo det samme ske, naar Forsikrings-selskaberne paatage sig Ansvaret (*En Stemme*: Saa bliver Præmien i alt Fald højere). Det spiller dog en rent forsvindende Rolle. Og naar Arbejderne ere forsikrede, er det jo Arbejdsgiveren ligegyldigt, om der er flere eller færre, der komme til Skade; efter denne Betragtning vilde det altsaa være en farlig Vej at benytte Forsikringsselskaberne (*Bramsen*: Forsikringen er gensidig). Det er jo ikke givet, at den skal være gensidig; det er jo ogsaa tilladt at benytte Præmieselskaber. Jeg tror overhovedet ikke, at den Paastand er rigtig, at Ansvarsfølelsen vilde forsvinde, hvis Staten tog denne Sag i sin Haand, og desuden kunde man jo, om det maatte vise sig nødvendigt, ved passende Straffebestemmelser modvirke mulige Tendenser i den paastaaede Retning. Det maa endvidere erindres, at Arbejdsgiveren ifalder Erstatningsansvar, hvis Ulykkestilfældet skyldes pligtstridigt Forhold fra hans Side, og Udsigten til dette Ansvar vil øve sin Indflydelse. — Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds vilde ikke indrømme Rigtigheden af den Betragtning, at Industrien kunde kaste de Byrder, som her lagdes paa den, over paa Samfundet. Jeg har opfattet den Diskussion, som er ført om dette Spørgsmaal saavel i Rigsdagen som i Pressen, saaledes, at det var almindeligt erkendt, at Industrien kunde kaste de nævnte Byrder over paa Samfundet. Jeg

har i alt Fald læst Artikler af det ærede Medlem for Aalborg, hvori dette blev gjort gældende. Det er for mig en yderligere Grund til at mene, at Samfundet rettest, uden at benytte Forsikringsomvejen, selv tager denne Sags Løsning i sin Haand, naar det dog maa anses for givet, at Byrden alligevel til syvende og sidst kommer til at hvile paa Samfundet.

Jeg har nu kun et Par Ord at henvende til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Det ærede Medlem var enig i min Opfattelse af det Krav, Retfærdigheden stiller til Lovgivningen — d. v. s. teoretisk; thi i Praksis blive vi næppe enige. Han sagde: Dette Lovforslag er retfærdigt; thi alle de Arbejdere, som omhandles heri, behandles paa samme Maade. Men hvad mener det ærede Medlem saa om alle de Arbejdere, som maa blive udenfor? Hvis det ærede Medlem vilde gøre et Gilde for de fattige paa hans Hjemsted, men kun indbød en Del af dem og lod de øvrige blive ude, kunde han saa sige, at han behandlede dem alle ens, fordi han gav alle de indbudte den samme Forplejning. Overhovedet synes det mig, at det ærede Medlem ikke i Dag har vist den Kærlighed til Fru Logica, som han ellers lægger for Dagen. Jeg har til Tider haft en glædelig Følelse af, at det ærede Medlem og jeg havde en fælles Veninde i bemeldte Frue, men i Dag synes hun at være bleven borte for ham. Hans Forsvar for, at Loven rettelig kan betegnes som en Ansvarlighedslov, kan jeg forbigaa, efter at selve Faderen til Forslaget har erkendt, at man ikke med Rette kan tale om Skyld hos de Arbejdsgivere, der rammes af Loven. Det kan heller ikke hævdes, som det ærede Medlem forsøgte, at de Virksomheder, som falde ind under Loven, ere særlig farefulde Virksomheder, thi hvis de i sig selv ere farlige, bliver det jo uforvarsligt at fastholde Bestemmelsen om, at de samme Virksomheder skulle falde uden for Loven, naar vedkommende Indehavere af dem ikke udøve de paagældende Virksomheder som Næringsvej. Af enkelte Udtalelser af det ærede Medlem, der særlig syntes forladte af Logikken, maa jeg have Lov til at notere følgende: Det ærede Medlem troede ikke, det kunde være saa farligt for Landbruget, at dets Arbejdere skulde forsikres. Det vilde ikke kunne svække Kreditten, mente han, thi Forsikringen af Bøndernes Gaarde havde jo ikke ødelagt Bøndernes Kredit. Det ærede Medlem overser her, at naar en Gaard forsikres, er det en